

[Nørskov.]

Naar Kommissionen gaar til sit Arbejde, maa den være besjælet af en god Vilje til at skabe et Værn, der baade udadtil og indadtil kan mødes med Tillid og Forstaaelse. Det maa blive et Værn, som det danske Folk vil kendes ved, og her vil selve Opbygningen og Formen være et vigtigt Moment. Jeg vil i denne Forbindelse mene, at der her kan være adskilligt at lære af de danske Skytte- og Gymnastikforeningers mangeaarige Virksomhed, som netop er bygget paa Folket, ganske vist paa frivilligt Grundlag. Et Samarbejde mellem Hæren og de frivillige Skytteforeninger maa efter min Mening tilstræbes, ligesom Spørgsmaalet om Oprettelse af et Hjemmeværn i Tilknytning til Hæren sikkert ogsaa vil blive taget op til Overvejelse.

Jeg slutter med at sige, at Tiden nu maa være inde til at løfte Forsvarssagen ud af den politiske Strid, som til Tider har splittet og delt vort Folk til megen Skade. Vi lærte under Besættelsens strenge Aar Sammenholdets Værdi, og at vort Lands Frihed og Selvstændighed gaar over alt, hvad der skiller. Dette var en af de skønne Oplevelser i den mørke Tid, og det er mit Haab, at vi nu kan naa til at skabe det samme Fællesskab om Opbygningen af en Nyordning af vort Forsvar, som vil være et af Midlerne til at sikre den Fremtidens Fred, som sikkert alle i det danske Folk ønsker.

Ole Bjørn Kraft: Det konservative Folkeparti hilser med stor Tilfredshed den højtærede Forsvarsministers Forslag om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse og Overvejelse af Forsvarets fremtidige Ordning.

Under Samlingsregeringen efter Befrielsen var der saa mange paatrængende Opgaver, der meldte sig til øjeblikkelig Løsning, og Forholdene var endnu saa uafklarede, at det ikke vilde have været følt naturligt, om vi allerede paa daværende Tidspunkt havde nedsat en Kommission. Men et forberedende Arbejde blev dog allerede dengang sat i Gang; saavel i Marineministeriet som i Krigsministeriet har et sagskyndigt Udvalg arbejdet med de foreliggende Problemer, saaledes at Kommissionen, naar den paabegynder sit Arbejde, vil have et Materiale til Raadighed, selv om dette Materiale naturligvis paa mange Maader maa yderligere suppleres og behandles.

Imidlertid vil det ikke være muligt nu at vente længere med Nedsættelsen af denne Kommission. Den Tid, der er forløbet efter Besættelsen, har med anskuelig Tydelighed

vist os alle, at der ogsaa i Fredstid, eller hvad man nu vil kalde den Tilstand, som i Dag hersker, og som, saa vidt vi kan se, langt ud i Fremtiden vil herske her i Verden, er store Opgaver at løse for det danske Forsvars forskellige Led. Jeg vil gerne her takke den højtærede Minister for de klare Udtalelser om dette Spørgsmaal, som han fremsatte under Behandlingen af de to andre Lovforslag. Med Hensyn til Bevogtningen og Vagtopgaverne i det hele taget er jeg ganske enig med ham i de Grundsynspunkter, han her førte frem. For at kunne løse disse Opgaver allerede fra Starten var det nødvendigt for os at improvisere og gennem Bemyndigelseslove sætte Forsvaret i Stand til at imødekomme de Krav, Situationen stillede, fordi vi nu engang er en suveræn Stat.

Det er forhaabentlig nu fra alle Sider blevet forstaaet, hvor nødvendigt det har været og ogsaa i Fremtiden er for os selv at være i Stand til at varetage disse Opgaver. Det er bl. a. — det synes man ikke altid at huske — en nødvendig Forudsætning for, at vi med Styrke kan fremføre vort Ønske om uden fremmed Bistand selv at varetage de Vagtopgaver og andre militære Opgaver ved vor Grænse, vore Kyster og vore Øer, som baade vi og andre anser for nødvendige. Det er trods de store Vanskeligheder, der forelaa ved Krigens Afslutning, lykkedes at opstille og bevæbne de hertil fornødne Styrker til Lands og til Vands, saaledes at vi i Dag med Rette kan henvise til, at der ikke længere i vort manglende Beredskab er nogen Begrundelse for, at Styrker fra vore allierede Befriere forbliver paa vort Omraade. Det har været saa meget naturligere for os at gøre denne Anstrengelse for saa hurtigt som muligt selv at overtage Beskyttelsen af vor Suverænitet, som de allierede Soldater efter den haarde og lange Krig, hvis Resultat vi kan takke for vor Frihed, har et billigt Krav paa at blive løst fra denne Opgave her i Landet. Som vi lige har diskuteret det, er det ogsaa denne Tankegang, der ligger bag Afsendelsen af Styrkerne til Tyskland. Paa denne Maade kan vi efter vor Evne række vore store allierede baade mod Øst og Vest en lille hjælpende Haand.

Men det kan naturligvis kun være i et begrænset Tidsrum, et Forsvar kan bygge paa en Improvisation af en saadan Karakter, som det hidtil har været Tilfældet. Det er nødvendigt, at der bliver skabt et fast Grundlag for Forsvarets Opbygning, der kan lette den Byrde, som i Øjeblikket hviler paa baade Befalingsmandskorpset og det værnepligtige Mandskab; at skabe dette Grundlag